

Ing. Zdeněk ŠÍŘÍMEK
NHKG a.p. Ostrava - Kunčice

KONCEPCE SYSTÉMU DMS/360

Úvod

V poslední době jsou svědky rozvoje automatizovaných informačních systémů, budovaných s cílem poskytovat uživatelům požadované informace na potřebných místech ve vhodném čase a ve vhodné formě. Obsahová stránka je výdě odvislá od prostředí, v němž je uvažovaný systém instalován.

Pro splnění finálních cílů každého systému je třeba zabezpečit následující funkce :

- sběr a kontrola vstupních dat,
- přenos informací do systému,
- zpracování /transformace/ informací,
- výběr a distribuce dat.

Podstatný vliv na způsob výkonu těchto činností má i dodnes ná rozvoj prostředků výpočetní techniky. Od jednoduchých systémů bez technických prostředků došel vývoj za poslední desetiletí k systémům automatizovaným, poskytujícím informace více uživatelům bez ohledu na vzdálenost a ve velmi krátkém čase. Umožnil to nejen rozvoj nejen technických parametrů na straně počítače, terminálů a přenosových linek, ale také kvalita operačních systémů a softwarové podpory.

Dnes existuje celá řada ucelených systémů pro určité oblasti použití. Liší se od sebe jednak způsobem pojednání problémů, jednak větším nebo menším stupněm obecnosti.

Jedním z takových systémů je i IMS/360 / Information Management System 360 /. Je to obecný řídící systém, který byl vyvinut proto, aby se zlepšily možnosti uživatele počítače při realizaci teleprocessingu i aplikaci zpracování dat v dávkách. Jeho vývoj a pojetí patří do oblasti operačního systému/360. Použití IMS/360 díky své obecnosti využívají potřebám většiny podniků a institucí. Aplikace, které mohou využívat IMS/360, zahrnují na př.: výpočty mezd a platů, vedení osobních záznamů, výrobní výkaznictví, řízení sásob a skladů, vedení účetnictví, evidence nejrůznějšího typu, vedení bankovních kont a pod.

Podnik může navrhnut své projekty při použití systému IMS/360 takovým způsobem, aby dosáhl spojení s informačními soubory buď formou zpracování konvenčním způsobem v dávkách, nebo prostřednictvím dálkovaných terminálů s dálkovým přenosem dat, anebo koněčně v kombinaci obou způsobů.

V dalším popíšeme rysy tohoto systému a tím, že tento příspěvek navazuje na jiné 2 příspěvky v tomto sborníku.

Obecný popis IMS/360

IMS/360 rozšiřuje schopnosti operačního systému/360 na oblast řízení datové základny a systémů pro přenos dat. Při provozu pracuje IMS/360 jako jeden z programů operačního systému/360 a má 4 hlavní cíle :

- poskytovat metody pro přístup a organizaci dat, které usnadňují vytváření, vzájemné spojování a udržování velkých společných datových základen pro různorodé účely;
- poskytovat prostředky pro vývoj a udržování datové základny pro zpracování v dávkách;
- poskytovat možnosti pro rozšíření a připejení datové základny na teleprocessing nebo systém dálkového přenosu;

- vytvářet efektivní subštém pro přenos dat a posíhat vyvíjet uživatelské systémy pracující s velkými objemy dat on-line a s krátkou dobou odpovědi.

Ims/360 je tvořen dvěma hlavními složkami :

1. systémem datové základny, t.zv. modul DB
2. systémem procesu dat, t.zv. modul DC

Modul DB umožňuje práci s datovou základnou jak při zpracování v dálkách, tak při teleprocessingu. Systém provádí všechny potřebné funkce jako jsou popis datové základny, vytvoření a údržba datové základny, výběr a vkládání dat do datové základny. Přístup do souborů datové základny se děje pomocí obecného symbolického jazyka Data Language/I. Jeho možnosti a použití je obsahem jiného příspěvku v tomto sborníku a proto se jím nebudeme zabývat.

Schopnosti modulu DC jsou charakterizovány využíváním vstupních a výstupních stanic, pracujících buď dálkově nebo místně a umožňujících uživateli přístup do datové základny. Systém přijímá a přenáší celou řadu typů správ pro různé projekty aniž jsou jednotlivé terminály vásány bezprostředně na určité aplikace. Zpracování správ může znamenat jak provedení dotazu do datové základny, tak i provádění aktualizace spolu s případnou odesvou o výsledku této aktualizace. Lze také používat koncové terminály pro konverzační styk. Možnosti modulu DC jsou předmětem jiného příspěvku v tomto sborníku a proto se zde nebudeme zabývat jeho základními pracovními funkcemi.

Nejdůležitější rysy Ims/360

Abychom se v dalším mohli odvolávat na funkce systému Ims/360, uvedeme stručný seznam nejsávavějších vlastností:

1. Ims/360 je obecným systémem použitelným pro různé požadavky na zpracování dat v různých podnicích a institucích. Je navržen jako otevřený systém, který umožňuje přidávání dalších funkcí.

2. Části pro udržování datové základny dovolují přístup k datové základně, její údržbu, vnikání jejích údajů a zajímavé efektivní metody pro práci s údaji proměnlivé délky.
3. Funkce spojování údajů dvou nebo několika datových základny dovolují ukládání údajů bez duplicit.
4. Aplikační programy jsou nezávislé na fyzické organizači dat. Data mohou být spracována metodou sekvencí, indexů nebo metodou přímého výběru.
5. Systém zahrnuje prostředky pro změnu struktury nebo rozšíření existující datové základny bez nutnosti měnit stávající aplikační programy. V řadě případů není nutno ani měnit datovou základnu, ale stačí ji pouze doplnit novými údaji.
6. V systému mohou současně existovat programy pro práci v dálkách, pro dálkový přenos správ a pro spracování správ.
7. Při spracování správ jsou k dispozici bezpečnostní opatření, která umožní uživateli zajistit, že informace jsou k dispozici pouze oprávněným osobám a jenom vybrané osoby mohou aktualizovat datovou základnu.
8. Systém vede automaticky deník, který vedle informací procházejících systémem zachycuje i vlastní stav celého systému. Tím je možno použít těchto informací pro restart a obnovení činnosti systému při poruchách a to, jak při spracování dat v dálkách, tak při dálkovém spracování správ.
9. Systém vytváří statistické informace, které umožňují uživateli ohodnotit výkon systému, sjistit znění požadavků na přenosy dat a provést patřičnou rekonfiguraci.
10. Uživatel může měnit strukturu datové základny v souvislosti s přidáváním dalších projektů, ev. s rozširováním projektů stávajících. Stejně tak si může uživatel upravovat podle svých potřeb soustavu vstupních a výstupních terminálů a externích pamětí.

11. IMS/360 dovoluje zásadní rozšíření projektů od spracování v dávkách na dálkový přenos dat. Znamená to, že projekt může z počátku využívat funkci DL/l pro přístupy do datové základny v dávkách a teprve později lze přejít na teleprocessing, aniž je nutno odklonit měnit na vlastní datové základně. S malou obměnou lze použít i těchto programů pro aktualizaci datové základny.

Struktura a funkce systému IMS/360

IMS/360 pracuje, jak již bylo uvedeno, jako program pod řízením operačního systému/360. Lze použít verze MFT nebo MVT nebo OS/VSI.

Zahájení a řízení jednotlivých částí IMS/360 je zajištěno řídícím systémem IMS/360. Tentó řídící systém pracuje částečně jako podprogramy SVC /Supervisor Call/ operačního systému OS/360 a částečně jako práce řízené operačním systémem, ale s vysokými plánovacími prioritami. Hlavními funkcemi řídícího systému IMS/360 jsou :

1. zahájení a řízení všech podřízených systémů
  - a. dálkové přenosy dat
  - b. plánování pořadí správ
  - c. Data Language/l
  - d. kontrolní výpisy
  - e. restart
2. inicializace a řízení oblastí využívaných aplikativními programy pro spracování správ. Protože inicializace je zajištěna prostřednictvím OS/360, umožňuje tato koncepce současný běh více programů, zajištěných jednoznačným klíčem ochrany paměti. Paměť mohou tedy sdílet programy jak pro spracování správ, tak i programy pro spracování v dávkách.
3. spojení mezi oblastmi aplikativních programů a programu řídícího, které umožňuje plánování pořadí programů pro spracování správ a pořadí požadavků na přístupy do datové zá-

zakladny z téchto programů.

4. zajistění funkcí označované výlučnou kontrolou /exclusive control/. Cílem této výlučné kontroly je zajistit možnost vícenásobného přístupu do datové zakladny v tomto smyslu, jestliže dva nebo více programů chce provádět aktualizaci datové zakladny, jsou přistupování data /poz. požadovaný segment/ k jednoho programu pro ostatní programy po dobu aktualizace nedostupné. Jedná-li se o čtení dat, jsou k dispozici všechny programy současně.
5. zajistění funkcií systémového deníku, nutných pro restart systému. Sáznam správ deníku je prováděn funkciemi operačního systému OS/360 přes hlavní plánovací program; tímto způsobem lze používat centrální deník při zpracování správ v dálkách a při operacích on-line.
6. poskytí funkcí STAC a SPIN operačního systému OS/360 pro zamezení vlivu poruch na systém IMS/360. Význam tohoto opatření spočívá v zachování integrity systémového deníku a tím snadné obnovení činnosti systému IMS/360 pomocí restartu.

Podřízenou částí systému IMS/360 je v prvé řadě systém dálkového přenosu dat. Ten vytváří spojovací články mezi terminály na straně jedné a systémem IMS/360 jako celku na straně druhé. Jeho hlavními funkcemi jsou zahájení a řízení všech vstupních a výstupních operací na přenosových linkách a ukládání vstupních, resp. vybírání výstupních správ do/z front v pamětech s přímým přístupem. Jak již bylo řečeno, jsou podrobnosti o této části systému uvedeny na jiném místě sborníku.

Další podřízenou částí systému IMS/360 je systém pro plánování pořadí zpráv. Protože je ona zmínka na jiném místě ve sborníku, konstatujeme na tomto místě pouze fakt, že tento systém jednak určuje okamžik, kdy bude správa spracována, ale současně vyvolává požadavek na nahrání patřičného programu do paměti prostřednictvím supervisoru operačního

systému OS/360. Dále konstatujme, že algoritmus pro plánování pořadí vstupních správ je řízen uživatelem systému pomocí parametrů, při čemž mezní stavy jsou zpracováni okamžitě na straně jedné a na straně druhé pouhé uložení do fronty vstupních správ bez zpracování vůbec.

Další podřízenou částí systému IMS/360 je systém DL/I /Data language/I/. Vzhledem k tomu, že tvoří vlastně spojovací článek k datové základně, rozoberme ve stručnosti důvody, které vedou ke speciálním organizacím dat a jak je tato otázka řešena v systému IMS/360.

Datová základna v systému IMS/360.

Jak je známo, je klasický datový soubor tvořen větami, při čemž datovou větou rozumíme souhrn jednotlivých položek, které spolu logicky souvisí. Tato logická souvislost položek je však podmíněna obsahem zpracování a tedy použitím souboru. Vyplývá z toho, že pro každé zpracování anebo snad agendu by měl existovat samostatný datový soubor, i když fáda údajů bude obsažena ve dvou ne-li více souborech. Zvláště je to patrné u souboru z příbuzných agend, na př.: agenda personální a nadová a pod. Někdy bývá věta souboru koncipována i na dalších podmínkách, jako jsou velikost externí paměti, rychlosť zpracování, velikost buffrů a p. Rozhodujícím kritériem pro vlastní program se tedy stává fyzické uložení dat se všemi důsledky z toho plynoucími.

Opomineme-li důsledky této vazby na programy a zástaneme-li na bázi vlastních dat, vidíme, že co do formy máme statickou, pevnou formu uspořádání, lišící se případ od případu, a že co do obsahu máme řádu redundantních dat. To prvé znamená obtížnou změnu struktury dat a následnou změnu všech programů, používajících soubor, a vytvoření speciálního převodního programu ze souboru jedné struktury na tentýž soubor druhé struktury. To druhé znamená, že redundantní data zabírají více místa na paměťových mediích a kromě toho nastanou potíže se současnou aktualizací jednoho a téhož údaje na více

souborech.

Riešení zdá se být nahradit stadi sloučit příbuzné soubory do jednoho souboru bez redundanci. Je pravdu, že dojde k úsporu místa, ale při spracování dat prochází příliš mnoho informací, které s ním nemají souvislost.

Dalším vhodnějším řešením by byla jiná struktura dat, umožňující integrovat veškeré data aniž by se narušil princip spracování omezené části dat nejen v souboru, ale i ve větě.

Pro IBM/360, resp. pro systém DL/I platí následující definice, řešící tento problém:

- Segment. Prvek dat pevné délky obsahující jedno nebo několik logicky spjatých datových polí. Segment je základním prvkem dat, který spojuje aplikační program a DL/I a jehož prostřednictvím uživatel definuje citlivost.
- Logický zápis datové základny. Soubor hierarchicky spjatých segmentů jednoho nebo více typů. Každý segment máte mít různou délku a formát. Z hlediska aplikativního programu je logický zápis /věta/ vždy hierarchicky rozvětvenou strukturou segmentů.
- Logická datová základna. Hlavní jednotka ukládání dat v rámci DL/I - soubor logických vět uložených podle vnitřní organizace systému DL/I a přístupových metodami DL/I. Běžně je datová základna tvořena jedním nebo několika soubory operačního systému OS/360.

Schopnosti datové základny IBM/360 dřívají možnost používat hierarchicky vytvořených logických struktur dat různých typů. Maximální počet typů segmentů je omezen na 255 pro jeden logický zápis datové základny. Může být popsatno až 15 úrovní segmentů pro jeden logický zápis datové struktury. Uvnitř jednoho logického zápisu se může jeden typ segmentu vyskytovat vícekrát, ev. nemusí existovat vůbec. Výjimkou je segment na úrovni 1, který vlastně charakterizuje logický

záznam a vyskytuje se tedy jedenkrát v jednom logickém sáznamu. Jeho četnost v datové základně určuje tedy počet logických sáznamů /vět/.

Jednotlivé segmenty jsou, jak již bylo řečeno, ve vztahem hierarchické závislosti. Pro snazší orientaci používají se některé další terminy v nomenklaturě datové základny. Protože každý závislý segment v hierarchii má pouze jeden segment bezprostředně nadřízený, vzniká t. s. stromová struktura s nejvýše postaveným segmentem úrovně 1, zvaným kořenný segment /ROOT/. Vlastnosti segmentu v logickém sáznamu jsou de facto tři :

- vůči podřízeným segmentům vystupuje jako 'otec'
- vůči nadřízenému segmentu vystupuje jako 'dítě'
- vůči stejnemu typu na stejné úrovni jako 'srojče'.

Systém DL/l umožňuje vyloučení duplicitních údajů při integraci dat, spojením segmentů do logických sáznamů vytváří proměnlivou délku podle skutečné četnosti dat, přidávání nebo rušení segmentů neovlivňuje strukturu samu. Segment je tak minimální manipulovatelnou jednotkou, i když na první pohled tvoří podmožinu dat jednoho sáznamu /věty/.

Systém DL/l zajistíva nezávislost aplikativních programů na metodách přístupu do paměti, na fyzické organizaci paměti a na parametrech zadání pro uložení dat. To vše jsou vnitřní funkce DL/l a nezávislosti se dásahuje společnými symbolickými spoji a popisy datové základny, které mají vůči programu externí charakter.

Dalešitým rysem DL/l pro ochranu datové základny je t. zv. citlivost dat. Pro určitý projekt je možno učinit citlivými jen určité data, t. j. tento projekt má k dispozici jen podmožinu dat z datové základny. V praxi to znamená, že se definují segmenty, které může daný projekt přistupovat a jaký typ požadavku platí pro každý segment. Jakmile projekt definoval citlivost k podacímu datu v rámci datové základny, nemohou tento projekt ovlivnit změny nebo rozšíření dat,

ke kterým není citlivý.

Fyzické uložení dat se provádí v systému IMS/1 prostřednictvím 2 různých organizací : hierarchicky sekvenční a hierarchicky přímé. Pro přístup k datům jsou k dispozici čtyři přístupové metody:

- hierarchická sekvenční HDSAM
- hierarchická indexně-sekvenční HISAM
- hierarchická přímá HDAM
- hierarchická indexně-přímá HIDAM.

Spojení s aplikačním programem je u těchto 2 typů organizace a 4 přístupových metod úplně symbolické. Aplikační programy nejsou vůbec citlivé na organizaci nebo přístupovou metodu.

Tato nezávislost umožňuje však ještě jeden rys datové základny. Postupy pro fyzické ukládání dat v IMS/360 totiž dovolují, aby informační segment byl součástí více než jedné logické struktury, i když existuje a je fyzicky uložen jen jednou. Tím se odstraní duplicita a usnadní se spracování v tom smyslu, že jedenkrát aktualizovaný údaj je k dispozici ostatním aplikačním programům ve správné podobě. Tato vlastnost logických vazeb mezi segmenty bez ohledu na jejich fyzické uložení neplatí jen pro jednu datovou základnu, ale fakticky spojuje více datových základen do jednoho integrálního informačního souboru.

Popis všeckyřích finců systému DL/1 přesahuje rámec tohoto příspěvku a o praktickém použití je zmínka na jiném místě v tomto sborníku.

Další funkce systému IMS/360

Spolu s požadavkem nepřetržitého provozu systému IMS vyvatal i požadavek zajištění možnosti restartu při nedorážných situacích ať už vzniknou v důsledku abnormálního konce programu nebo systému, případně v důsledku selhání hardwaru. Systém je pro tyto případy vybaven systémem kontrolních výpisů různého typu podle ukončení systému a systémy restartu.

Obojí je pod plnou kontrolou řídícího systému IMS/360.

Dalším rysem systému IMS/360 je formátovací služba, která umožňuje používání obrazovkového systému 3270 s plnou podporou systému. Zprávy přicházející na obrazovky systému 3270 dostávají prostřednictvím této služby formát, který uživatel pro ně předem definoval; stejně tak zprávy z obrazovky odcházející mohou být libovolně sestaveny z dat na obrazovce. Systém pro tyto účely mák dispozici speciální knihovny formátů.

Systém IMS/360 zahrnuje dále řadu pracovních programů:

- popis systému, program používající generační makroinstrukci pro popis prostředí, v němž má probíhat požadované zpracování dat. Zároveň se definují všechny vlastnosti samotného systému; systém IMS/360 se "ušíje na míru".
- ochrana dat, program vytvářející řídící bloky pro bezpečnostní opatření požadovaná uživatelem; jsou jimi např.: krytí datových základen hesly nebo omezení vstupu informací jen na určité terminály ap.
- analýza systémového deníku, program pro statistické sestavy o průchodnosti a výkonu systému.
- bloky popisu programu, program definující vlastnosti terminálů a citlivost segmentů v datových základnách pro dané aplikační programy.
- bloky popisu datové základny, program definující strukturu datové základny a způsob organizace a ukládání dat.
- reorganizace datové základny, programy poskytující pomoc při vytváření a reorganizaci datové základny spolu se statistickou sestavou o datech,
- rekonstrukce datové základny, programy dovolující rekonstrukci datové základny v případě jejího poškození nebo znehodnocení; zahrnují i obecný program pro bezpečnostní kopii.
- obnova datové základny, program pro výběr a využití údajů o modifikacích datové základny, které byly zaznamenány na systémovém deníku a mají být použity pro rekonstrukci.

- formátování správ, program umožňující uživateli popsat formáty správ a formáty souborek na koncové stanici speciálním formátovým jazykem, aniž se musí zabývat rysy zamízení.

Závěr

Systém IBM/360 je obecně otevřeným systémem poskytujícím podporu uživateli v oblasti provozu i údržby datových sítíkaden a v oblasti dálkového přenosu informací. Díky nezávislosti aplikačních programů na popisu a uložení dat v informačních souborech je umožněn rozvoj projektů do hloubky i do šířky, aniž se musí předkládat stávající programy a datové sítikadny.

Na druhé straně je systém IBM/360 při všech obecnostech dosti složitý a vyžaduje dokonalou přípravu jednak v oblasti systémového programování, ale i v oblasti analýzy celého systému spracování dat na daném úseku.

Soudobou nelze opomíznout, že systém IBM/360 je národnaf na hardwarové vybavení, aby jeho výkon byl dostatečný a tím i opravňoval jeho použití.

Literatura

IBM/360, General Information Manual GM20-0765-1
Firemní manuál firmy IBM